

Sygn. akt VII K 1236/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

Protokolant: sekr. sądowy Simona Marcjanek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Michała Choromańskiego

po rozpoznaniu w dniu 03.03. 2017r.

sprawy **M. W.**

urodz. (...) w O., syna M. i K. z d. W.

skazanego prawomocnymi i podlegającymi wykonaniu wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 21 kwietnia 2016 r. (sygn. akt **II K 193/16**) za czyny z art. 278§5 kk i in. na karę łączną 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 16.05. 2015r.,

2) łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 10 maja 2016r. (sygn. akt **VII K 1190/15**), którym połączono kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. **VII K 236/14, II K 542/14, VII K 422/14, II K 1292/14, VII K 633/15** i Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygn. **IX K 143/15**, orzekając karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz połączono kary grzywny orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. akt **II K 1292/14** i **VII K 633/15**, orzekając łączną grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

orzeka

I. na podstawie art. 85§1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk oraz art. 569 § 1 kpk łączy skazanemu **M. W.** kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie **VII K 1190/15** i Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie **II K 193/16**, w ten sposób, że wymierza mu karę łączną **2 (dwóch) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności**,

II. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

III. na podstawie art. 576§1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym pozostawia do odrębnego wykonania,

IV. na podstawie art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i kary dotychczas odbytej w sprawach podlegających połączeniu tj. dzień 16.05. 2015r. w sprawie II K 193/16 oraz okresy od 04.07. 2013r. do 05.07. 2013r., od 20.02. 2014r. do 21.02.2014r., od 21.02. 2015r. do 22.02. 2015r. i okres kary odbytej od dnia 05.08. 2016r. w sprawie VII K 1190/15

V. na podstawie art.624§1 kpk zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

VI na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. K. kwotę 120 zł tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego oraz kwotę 27,60 zł tytułem 23% podatku VAT od tego wynagrodzenia

Sygn. akt VII K 1236/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

Wobec skazanego M. W. zostały wydane prawomocne i podlegające wykonaniu wyroki:

3) Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 21 kwietnia 2016 r. (sygn. akt **II K 193/16**) za czyny z art. 278§5 kk i in. na karę łączną 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 16.05. 2015r.,

4) łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 10 maja 2016r. (sygn. akt **VII K 1190/15**), którym połączono kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. **VII K 236/14, II K 542/14, VII K 422/14, II K 1292/14, VII K 633/15** i Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie o sygn. **IX K 143/15**, orzekając karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz połączono kary grzywny orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. akt **II K 1292/14** i **VII K 633/15**, orzekając łączną grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności Sąd rozważał czy w stosunku do kar orzeczonych prawomocnymi wyrokami wydanymi wobec skazanego istnieją warunki do orzeczenia kary łącznej określone w art.85 kk, który w §1 stanowi, iż jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, przy czym zgodnie z §2 podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 kk, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w §1.

Sąd musiał zatem zbadać, które z orzeczonych wobec skazanego kar nie zostały jeszcze wykonane w całości bądź części i czy stanowią one kary tego samego rodzaju, które nadają się do połączenia i orzeczenia kary łącznej.

Nadmienić przy tym należy, iż z dniem 1 lipca 2015r. doszło do zmiany przepisu art. 85 kk i zgodnie z art. 19 Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, która zmieniła treść ww przepisu – przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego (a zatem art. 85 kk i następne) w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. po dniu 1 lipca 2015r.).

Analiza wydanych wobec skazanego wyroków wskazuje, iż w jego wypadku doszło do prawomocnych skazań po dniu 1 lipca 2015r., a zatem zastosowanie znajdują tu przepisy Kodeksu karnego w obecnie obowiązującym brzmieniu.

Analizując ich treść Sąd ustalił, że istnieją warunki orzeczenia kary łącznej w stosunku do kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach Sądu Rejonowego w Olsztynie o sygn. VII K 1190/15 i Sądu Rejonowego w Gdyni o sygn. II K 193/16, albowiem w obu tych sprawach orzeczono kary pozbawienia wolności, ponadto wskazane kary nie zostały jeszcze odbyte przez skazanego.

W ocenie Sądu brak również podstaw do stosowania wobec skazanego art. 4§1 kk albowiem jakkolwiek wobec wymienionego zapadły jeszcze inne wyroki, jednakże poprzednie skazania były już przedmiotem analizy Sądu w sprawie o wydanie wyroku łącznego o sygn. VII K 1190/15, gdzie orzeczono karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia

wolności, która to kara została objęta niniejszym wyrokiem łącznym, biorąc bowiem pod uwagę, iż skazany nie odbył jeszcze powyższej kary, w ocenie Sądu korzystniejsze dla niego w tym wypadku było zastosowanie przepisów Kodeksu karnego w ich obecnie obowiązującym brzmieniu.

Sąd orzekł karę łączną 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności na skutek połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie VII K 1190/15 i Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie II K 193/16.

Sąd wymierzył karę łączną w granicach określonych w art. 86 § 1 kk przy zastosowaniu zasady asperacji.

Sąd podzielił tu wyrażony zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyrok SN z 02.12.1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33) jak i w doktrynie pogląd, iż zasada absorpcji czy kumulacji przy wymiarze kary łącznej jako rozwiązania skrajne, powinny być rozstrzygnięciami o charakterze wyjątkowym.

Kara łączna nie może pogarszać sytuacji skazanego, ale nie może też stanowić zbyt znacznej premii płynącej z faktu popełnienia wielu przestępstw. Stałoby to bowiem w sprzeczności z wymogami prewencji szczególnej i ogólnej, prowadząc do premiowania sprawcy popełniającego więcej niż jedno przestępstwo i w praktyce – do bezkarności pewnych działań takiego sprawcy oraz uprzywilejowałoby sprawcę wielokrotnego w porównaniu z osobą, która popełnia jedno przestępstwo.

W tym stanie rzeczy Sąd nie widząc wystarczających przesłanek dla wykorzystania skrajnych rozwiązań przy orzekaniu kary łącznej zastosował zasadę asperacji mając na względzie stopień bliskości przedmiotowej łączącej czynu skazanego, ich łączność czasową oraz przebieg jego procesu resocjalizacji.

Jak wynika z opinii o skazanym jego aktualne zachowanie podczas pobytu w izolacji więziennej należy uznać za kształtujące się na właściwym poziomie. Był trzy razy nagradzany regulaminowo za wykonanie prac społecznych i jeden raz karany dyscyplinarnie za posiadanie środków pieniężnych po widzeniu z rodziną. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Stara się właściwie funkcjonować w warunkach zakładu karnego typu półotwartego. Nie zaobserwowano u niego zachowań agresywnych, czy autoagresywnych. Orzeczoną karę odbywa w systemie programowego oddziaływania. Uczestniczył w kursie Kucharz małej gastronomii wraz ze szkoleniem kompetencyjnym w zakresie aktywacji zawodowej. Deklaratywnie krytycznie wypowiada się na temat popełnionych przestępstw i trybu życia jakie prowadził przed aresztowaniem.

Poza oceną Sądu przy wymiarze kary łącznej był natomiast stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez skazanego czynów, zawinienie oraz inne okoliczności, które zostały wcześniej przyjęte jako przesłanki wymiaru kar jednostkowych.

Sąd na podstawie art. 576§1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym pozostawił do odrębnego wykonania.

Zgodnie z art. 577 kpk Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności i kary dotychczas odbytej w sprawach podlegających połączeniu tj. dzień 16.05. 2015r. w sprawie II K 193/16 oraz okresy od 04.07. 2013r. do 05.07. 2013r., od 20.02. 2014r. do 21.02.2014r., od 21. 02. 2015r. do 22.02. 2015r. i okres kary odbytej od dnia 05.08. 2016r. w sprawie VII K 1190/15.

Zgodnie z art. 624§1 kpk Sąd zwolnił też skazanego od kosztów sądowych za postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, mając na uwadze jego trudną sytuację materialną.

O kosztach wynagrodzenia za obronę skazanego wykonywaną z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów jak w pkt VI wyroku.